

Лидійскы царье, които бѣхж наказаны защото бѣхж предпочели наслажденіята на единъ животъ невъздърженьтъ отъ труда, който трѣба да бѣде нераздѣлимъ отъ царуваньето за облегченіе на народытъ.

Тѣзы царье са укорявахж единъ другыи за сльпотата си. Единъ казваше на другиго, който му былъ сынъ: „Не ти ли бѣхх зарѣчалъ често въ старостята си и преди смъртъта си, да поправишъ злинытъ които бѣхх азъ причинилъ съ небреженіето си?“ Сынътъ отговори: О злощастный баща! ты ма погуби! твойтъ примѣръ ма научи на великолѣпіето, на тщеславіето, на сладострастіето, на жестокосердіето къмъ чловѣцытъ. Като вы гледахъ да царувате съ толкози раскошество, съ толкози низкы ласкатели около васъ, азъ навикнххъ да обычамъ ласкателството и удовольствіята. Азъ вѣрвахъ че другытъ чловѣцы бѣхх за царетъ както що сж коньетъ и другытъ товарны скотове за чловѣцытъ, сирѣчь че и тѣ сж скотове на които ный обръщамы вниманіе само до тогазъ до като можтъ да ни служжтъ и да ни докарватъ улесненія. Азъ повѣрвахъ туй, и выи ма направихте да го повѣрвамъ; а сега азъ тегліж толкози мжкы защото вы подражахъ.“ На тѣзы укороенія тѣ притуряхж найужасны проклятіи, и са виждахж тѣи разярены щото да са раскжсать.

Около тѣзы царье подекачахж еще, като бухалы презъ ноцъ, жестокутъ Подозрѣнія, суетнытъ Страхове. Недовѣріята които отмыствать народытъ за жестокоститъ на владѣтелитъ имъ. Ненасытнытъ Гладъ за богатствата, мжчителната суетна Слава; и низкото сладострастіе което удвоява сичкытъ злины които чловѣкъ тегли, безъ да може никога да му даде истинно удовольствіе.

Нѣкои отъ тѣзы царье бѣхж строго наказаны; не за злинытъ които бѣхж сторили, но за добринытъ които трѣбаше да сторіжтъ. Сичкытъ престжпленія на народытъ, които проихождатъ отъ немареніето еъ което законытъ са назіжтъ, бѣхж приписаны на царетъ, които трѣба да царувать само за да направіжтъ да царувать законытъ чрезъ тѣхното распорезданье. На тѣхъ са отдавахж еще сичкытъ раздоры проихождящы отъ раскошество, отъ голѣмството и отъ сичкытъ другы край-